

hverken kan eller vil opfylde krav, der indebærer, at to tredjedele af ansøgerne ikke kan få indfødsret. Det tror jeg alle andre end Dansk Folkeparti kan forstå at vi ikke kan. Vores formål med den lovgivning er nemlig ikke at afskære så mange som muligt fra at få indfødsret.

Jeg er glad for, at hr. Søren Krarup anerkender, at jeg har vist vilje til at leve op til aftalen. Jeg er også glad for, at hr. Søren Krarup ærligt og redeligt siger: Vi tog fejl, da vi lavede aftalen; vi skulle dengang have stillet nogle mere præcise krav. Det er ærlig snak modsat den rædsomme artikel i det nummer af Dansk Folkeblad, som på forsiden rummer et lige så rædsomt misbrug af kongefamilien.

Hvis loven nu vedtages uden Dansk Folkepartis stemme, så er den tid naturligvis forbi, hvor regeringen kun taler med Dansk Folkeparti om indfødsret. Jeg vil derfor i ro og mag indbyde partierne efter størrelse til at drøfte grundlaget for kommende lovforslag.

Til det siger hr. Søren Krarup på dårligt jysk: A sæjer welbekomme. Jeg siger tak, men hr. Søren Krarup har vel ikke tænkt sig, at regeringen kun skal drøfte indfødsret med det parti, som ikke vil stemme for lovgivningen. Det er da vist et urimeligt forlangende.

Til slut vil jeg gerne lykønske hr. Jesper Langballe med det pragtværk om Steen Steensen Blicher, som han bliver rost for overalt i pressen i går og i dag. Det hedder »Anlangendes et menneske«, og jeg kender så godt citatet, som stammer fra slutningen af »En landsbydegns dagbog«. Jeg tror, det lyder noget i retning af:

Anlangendes et menneske; dets dage ere som græs. Når vejret farer over det, er det ikke mere, men Herrens miskundhed varer evindelig.

Jeg tænker på, om det er dette citat, der er gået hr. Langballe lidt til hovedet, for når man melder sig ud af den politiske virkelighed og ignorerer, at 150 ud af 179 mandater her i Folketinget ikke vil udelukke to tredjedele af ansøgerne fra at få statsborgerskab, så bliver ens dage som græs, så bliver man ligegyldig, et viljeløst offer for andres beslutninger. Og denne tilværelse er i dette tilfælde selvvalgt.

Kl. 13.15

Ude i dette ingenmandsland kan hr. Langballe så tænke over, hvad der kunne gå hen og ske, hvis f.eks. Socialdemokratiet følger de radikale synspunkter. Så ville hr. Langballe opdage, hvad forskellen er på hr. Bjørn Elmquist og integrationsministeren, den forskel, han ifølge Dansk Folkeblad ikke kan se i dag.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ministeren, ligesom vi udtrykker ønske om, at man ikke forlænger debatten. Det er foreløbig ikke tilfældet. Der er fire, der har meldt sig med korte bemærkninger, men først hr. Kamal Qureshi.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil sådan set benytte mig af formandens tidligere oplysninger til mig om, at man med de her korte bemærkninger faktisk også godt kan komme med en bemærkning og ikke nødvendigvis et spørgsmål, og herfra sige, at det, der er problemet, og det, som egentlig er årsagen til denne her lange, lange diskussion, som vi har haft, sådan som jeg i hvert fald ser det, er, at man rent faktisk laver en åbning, som er bygget på det smallest mulige flertal, der har kunnet skaffes for det eksisterende kontorcirkulære.

Det gør selvfølgelig, at de, der ikke kan komme igennem denne åbning, og som andre partier i det her Folketing godt kunne tænke sig at give indfødsret, har man ikke mulighed for at forholde sig til herfra.

Det er også derfor, at det virker så absurd, når hr. Søren Krarup hele tiden taler om, hvordan Folketinget skal kunne tage stilling via lovgivning til at give de enkelte personer indfødsret. Det får vi jo rent faktisk ikke mulighed for herfra, netop fordi det kontorcirkulære, som der nu ikke er et politisk flertal bag, forhindrer Folketingets mulighed for at kunne forholde sig til det.

Det er så noget af det, som vi som oppositionspartier bliver nødt til at arbejde med og prøve at finde ud af, hvordan vi kan gøre det anderledes, sådan at de personer kan blive behandlet i Folketinget.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, fru Elsebeth Gerner Nielsen, og efter hende er det hr. Lars Kramer Mikkelsen, og efter ham er det hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg indrømmer, at det er uvant for mig at rose integrationsministeren, jeg vil dog alligevel forsøge.

Jeg synes, at det her er et udtryk for, at vi her har en minister, der kan tage en konsekvens. Det vil jeg gerne sige tak for; jeg synes, det er glædeligt, at der er slået en breche i samarbejdet mel-